

Diada de Corpus reeixida

La diada de Corpus es va desenvolupar amb tota normalitat i tan sols la formació de núvols durant la tarda que presagiaven pluja, féu perillar la festa.

Cal esmentar que una Comissió és l'encarregada de coordinar la diada, així com de cercar als distribuïdors de les matèries primeres que s'utilitzen en la confecció de les catifes. L'esmentada comissió està formada per diferents representants dels carrers que fan catifes juntament amb pares i mestres d'alumnes de les escoles garriguencs ja que totes elles tenen designat un carrer per tal de guarnir-lo amb una catifa.

Dissabte nombrosos vehicles es dirigiren cap al Maresme a buscar els tradicionals clavells, el verd i la terra que l'endemà configuraran les catifes. En els darrers anys s'ha afegit les esclòfies d'arròs i de pinya per tal de fer-les més atractives.

Durant el matí del diumenge els veïns, els col·laboradors i visitants que s'afegeixen començaren a omplir amb aquestes matèries els carrers on hores abans s'havien realitzat amb guix, originals dibuixos. Segons ens comentava Josep Ballús, responsa-

J. GARCIA

ble de la catifa del C/. Banys: "enguany no hi ha hagut tants clavells per causa de la pluja dels darrers dies".

Pels vols del migdia ja estaven acabades les tretze catifes florals que engalanaven el Corpus aquest any. Durant la tarda milers de visitants passejaren pels carrers del centre tot admirant la seva bellesa.

A les vuit del vespre es va ce-

lebrar dins l'església de Sant Esteve, la Santa Missa, homiliada per mossèn Manel i amb la participació dels sacerdots dels municipis veïns. Tot seguit, tingué lloc la Processó pels carrers encatífats donant per acabada la festivitat del Corpus Christi. La Processó fou acompanyada per nombrosos feligresos mentre la illuminaven amb ciris i fanals.

1.ª i ÚNICA
LA LLAR DEL MOBLE

Un client satisfet...

És un amic que torna

Carretera de Ribes, 56
Telèfon 871 42 73 - fax 871 44 32
08530 LA GARRIGA (Barcelona)

HA TINGUT L'OCASIÓ DE VISITAR-LA?

L'evolució d'una festa

Si haguéssim de qualificar el seu conjunt el que va ser la diada de Corpus a la Garriga, podríem definir-la dient que fou una demostració de vitalitat ciutadana sense estridències, generosa i oberta a tothom. En la història, la festivitat té un origen religiós —que amb l'evolució dels anys s'anà tenyint sovint de folklorisme d'arrels ancestrals—, característica que actualment ha evolucionat cap a formes més connectades amb la realitat social que ens envolta, sigui en l'aspecte turístic o quedant centrada en l'àmbit propi de devoció eucarística.

A la Garriga d'uns anys ençà la festa, sense menystenir l'encuny d'homenatge a l'Eucaristia que li és propi, s'ha anat infiltrant en la vida del poble fins esdevenir una diada on la participació ciutadana és massiva en múltiples aspectes: participació dels veïns dels carrers, de les escoles i dels grups d'esplai en la confecció de catifes florals, tòmbols benèfics, exposicions d'art, concurs d'aparadors auspiciat per la Unió de Botiguers (d'una més que notable qualitat artística), etc. Enguany, la suma d'esforços sembla haver cristallitzat en una nova iniciativa d'origen municipal però duta a terme per diferents sectors del poble: l'exposició "Coneguem millor el nostre poble", i la publicació d'una guia de la Garriga, tot commemorant els cinquanta anys de catifes florals.

La gran carpa muntada a la plaça de Can Dachs oferia al visitant una exposició instal·lada amb gran dignitat i el criteri de la qual era mostrar, tant al garriguenc com al visitant forà, realitats del poble ben poc conegudes, fossin mostres arquitectòniques —a través d'unes excel·lents fotografies de Miquel Andreu—, productes de les indústries, obres d'artesanía, publicacions, antigues fotografies mostrant aspectes que avui ens semblen insòlits, o bé la relació de totes les entitats locals que formen l'ampli canemàs ciutadà.

La història de cada poble té, però, els seus personatges que han ajudat a donar-li unes característiques determinades al llarg dels anys, sigui amb les seves obres, amb llur exemple o per la seva manera de fer. En l'exposició hi figuraven una petita galeria de garriguencs il·lustres o, més ben dit, d'algunes de les personalitats locals destacades que van influir en la societat local o que portaren el nom de la Garriga més enllà dels límits de la comarca.

No tots els garriguencs coneixien la curiosa idiosincràsia de Joan Bta. Blancafort, fundador del cor d'homes "L'Espiga" el segle passat i de la famosa fàbrica dels rotlles per a piano la "Victòria", coneguts arreu del món i que sortien dels locals que hom anomenava popularment "La Solfa". I no cal dir com era just i lògic fer-se ressò i enaltir la figura del gran sacerdot i muntanyenc mossèn Jau-

me Oliveras, protagonista de la tràgica ascensió a l'Aneto que va narrar en el seu llibre "Els llamps de La Maleïda", i una de les gestes més impressionants en la història del muntanyisme català.

En el camp musical —curiosament, un dels més rics— l'exposició no podia pas oblidar el nom de Josep Sancho i Marraço, tan vinculat al moviment orfeònic encapçalat per Lluís Millet a través de belles i nombroses harmonitzacions de tantes cançons populars catalanes, i autor també de moltes obres de polifonia religiosa; tot i que la seva vida i obra es desenvolupà principalment a Barcelona, sempre estigué lligat al seu poble natal. No passà igual amb el mestre Josep Aymerich, figura important que omple i és el centre de la vida musical a la Garriga durant més de seixanta anys; la seva tasca davant de l'Orfeó Garriguenc que ell va crear, i que arribà ser un dels millors de Catalunya, va ser llarga i fuctifera, així com també la de difusor de la cultura musical. La Massa Coral que substituï l'Orfeó després de la guerra guanyà l'any 1948 el famós concurs de Caramelles de l'Ametlla del Vallès.

En l'àmbit internacional, el nom de Manuel Blancafort representa l'entroncament de l'impressionisme primicer amb els nous corrents musicals, des de Catalunya, i la seva obra conserva sempre les essències mediterrànies de la terra que el vegé néixer. L'obra musical de Manuel Blancafort és de les més sòlides i reconegudes d'entre els compositors del seu temps.

La breu i forçosament sintètica galeria de garriguencs continuava amb Andreu Dameson, caricaturista i dibuixant, també internacionalment reconegut (guanyà l'any 1923 el primer premi en un concurs internacional de Nova York amb una caricatura del President Macià) i amb Antoni Canamassas, els ferros forjats del qual havien obtingut premis importants a Barcelona i a Granollers; ell venia a representar, en l'exposició, la importància i valor dels artesans de l'època modernista.

El més jove dels personatges representats era Josep Maurí i Serra, autor de la "Història de la Garriga", figura cabdal en la vida cultural del poble; fundador de la revista "Congost" abans de la guerra i de la "Hoja" després del 1939, que dirigí fins el dia de la seva mort, als 55 anys. Autor d'altres obres històriques, ànima de la restauració de La Doma i del seu retaule de Sant Esteve i treballador infatigable a favor de la cultura catalana.

La festa de Corpus, doncs, adquirí tota ella un gran relleu cívic i cultural, més enllà del que podria ser un simple espectacle turístic i folklòric; i crec que la comarca vallesana també se'n pot enorgullir.

Martí Sunyol i Genís